

Др Михајло Платиша (1930 - 2014)

КРАТКА СТРУЧНА БИОГРАФИЈА

Михајло Платиша (1930–2014) је био физичар и универзитетски наставник.

Рођен је 1930. у Подравској Слатини. Дипломирао је 1957. а докторирао 1966. године на Групи за физику Природно-математичког факултета у Београду. Докторирао је из области физичких наука на Универзитету у Ливерпулу у Великој Британији 1970. године на тему о расејању светлости.

Платиша је био запослен на Институту за нуклеарне науке „Борис Кидрич“ у Винчи од 1950. до 1953. и од 1956. до 1958. У Фабрици азотних једињења у Витковићу радио је од 1958. до 1962. као шеф службе за мерење и регулацију.

Од 1962. до 1966. био је запослен у Југословенском заводу за проучавање школских и просветних питања у Београду. Ту је радио на реализацији специјалног пројекта ОЕЦД о проблему анставе физике по ПССЦ програму. Обављао је дужност секретара Националне комисије за физику и изводио наставу за део тог курса.

Научна област

Физика јонизованих гасова и плазме

Од 1966. до 1970. запослен је у звању асистента, а од 1970. до 1975. у звању научног сарадника у Институту за физику Социјалистичке републике Југославије. На Филозофском факултету у Нишу биран је у звање доцента 1970. године, а у исто звање је 1976. изабран на Универзитету у Београду. Ради оје на Одсеку за физичке и метеоролошке науке Природно-математичког факултета у Београду. Општи курс физике за хемичаре предавао је на Филозофском факултету у Нишу и на Природно-математичком факултету у Крагујевцу, Електромагнетизам и оптику и Основе атомске и нуклеарне физике за метеорологе и астрономе на Природно-математичком факултету у Београду. У Београду је био шеф Катедре за електромагнетизам.

На београдском и крагујевачком ПМФ-у предавао је Физику II за хемичаре а Физику III за метеорологе на ПМФ-у у Београду.

Под руководством Милана Поповића, који се у Југославију вратио са докторских студија из Данске и отпочео свој истраживачки рад на Институту за физику, основана је група за спектроскопију плазме. У тој групи су значајне истраживачке успехе постигли Никола Коњевић и Михајло Платиша.

Платиша је истраживао у области плазме и атомске физике. Објавио је три стручна рада из области физике плазме, 22 научна рада у међународним часописима, а имао је и 23 саопштења на научним скуповима у земљи и иностранству.

За свој научни рад добио је награду Института за физику Републике Србије за публиковане научне радове у 1972. години и Октобарску награду Београда за 1973. за најбоље научне радове математичко–физичких и техничких наука из области Штарково ширење и померај спектралних линија у плазми као и за нове инструменталне методе за испитивање плазме.

Преминуо је 2014. године.
